

Câu Thơ Phục Sinh

Biểu Tượng Thứ Tha

Tiền-sảnh ai treo một bức hình,
Tranh thêu *T*hập-Giá dáng xinh xinh,
*Đ*ỏ điều dòng chữ, *B*a đinh kết !
*M*ột dọc, *H*ai ngang, khá thuyết-minh :
Xưa Chúa, tay, chân, neo *T*hánh-giá !
Tội người, thân Chúa, đã hy-sinh !
*Ph*ục-Sanh *T*hánh-Lễ cùng suy-niệm,
“*Bi*ểu-Tượng *T*hứ-T*h*a” Chúa đãi mình.

Linh-An Nguyễn Thiện Nhân
Cảm tác – Mùa Phục-Sinh 2014

Tiếng Đóng Đinh

Dư âm "**Thương Khó**" tràn về,
Cảm-thương Cứu-Chúa nào-nề tâm can,
Nhịp búa **Đóng Đinh** vọng vang,
Tay chân **Đinh Đóng**, Chúa mang nhục hình.
Nào phải đâu tội của mình !
Bạn ơi ! Ngài gánh tội-tình nhân gian !
Hông giáo đâm, huyết tuôn tràn,
Gục đầu, cam chịu: "**Thành-Toàn Ý Cha**".

Trời tưng sáng, ngày thứ Ba,
Vườn xanh hoa lá chan hòa nắng Xuân.

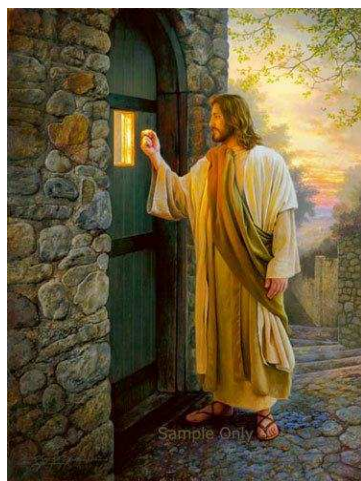
Chúa Sống Lại, khỏi mộ phần,
Hiện ra đây đó trong thân xác người.
Chúc: "*Bình-an cho các người,
Phước cho kẻ chẳng thấy người đã tin...
Hãy nhận lãnh Đức-Thánh-Linh,
Thay Ta tha-thứ tội-tình thế nhân*". (*)

"**Tiếng Đóng Đinh**" nhỏ dịu dần,
Giờ nghe Chúa gõ cửa tâm dịu-dàng,
"*Hỡi ai nặng gánh giữa đàng,
Hỡi ai sầu-thảm, hoang-mang, cùng đường,
Đến với Ta, Đấng Yêu-Thương,
Nhận ơn chỗi-cứu, Thiên-Vương rạng ngời.
Sống nhà Cha, sống muôn đời*". (*)

Linh-Ân Nguyễn Thiện Nhân

Cảm-tác 29.3.2013

(*) Giảng 20:22-28; Ma-thi-ơ 11:28

Buổi Mai Ấy

Buổi mai ấy, mặt trời vừa thức giấc,
Gió lay cây, sương ngái ngủ lăn tròn,
Hai nàng Ma-ri, tất tả đường mòn,
Lòng nôn nả, đi thăm nom mộ Chúa !

Ba ngày qua, hồn thân như héo úa !
Quên làm sao, hình ảnh Chúa hạ-sinh !
Người ta ghét khinh, đố Chúa thập hình !
Thầm nhớ lại câu: "Nhân tình thế thái".

Tay trong tay tâm tư đường ái ngại,
Cân đầu thơm, mong được xúc xác Ngài,
Lòng nhủ lòng: "Thăm mộ Chúa ban mai",
Lúc thôn xóm không một ai ngờ vực.

Kìa ! lạ quá, mình ngủ mê hay thức ?
Đá chấn mộ phần ai vựt lăn ra ?
Quân lính niêm-phong mộ Chúa kia mà !?
Vào trong mộ mắt lệ nhòa, quặn thắt !!!

Xác Chúa đâu rồi, vải thô tung vắt ?
Có vậỵ sao, ai trộm xác Chúa rồi !?
Đang lúc chị em lòng dạ rối bời,
Mờ trong tầm mắt bóng người đi tới.

"Chủ vườn hỡi, giúp chị em tôi với,
Xác Chúa tôi ai dời chỗ đi rồi !?".

***"Hỡi các người: Tìm Chúa chẳng đúng nơi,
Ngài Sống Lại, như lời Ngài đã phán".***

Nghe vừa dứt, có kịp đâu suy đoán,
Quãng đường làng chỉ một thoáng qua mau.
**"Đến bạn ơi ! xem quyền phép nhiệm mầu,
Chúa đã chết mà nay Ngài Sống Lại".**

Lời Chúa dạy xưa, cùng nhau phân giải:
"*Khỏi Ba ngày, Ta Sống Lại Vinh-Quang*".

Phía cửa vang ra, lời nói dịu dàng,
Nhường mắt, Thô-ma bàng-hoàng mơ tỉnh.

**"*Mừng cho người, các Con ơi bình-tĩnh,
Chính Ta đây trong xác thịt con người,
Việc đã xảy ra, theo đúng ý Trời,
Từ phần mộ, Sống lên Ngôi Quang-Chính*".**

**"Đúng Chúa yêu, xin cho con xác-định,
Tay, hông Thầy, còn mang vết giáo, đinh ?".**
Ánh mắt khoan dung, Cứu Chúa nghiêng mình,
Môn-đệ thấy vết giáo, đinh đâm lũng.

**"*Hỡi các Con, vui lên đừng nao-núng,
Quyền phép Thượng-Thiên, Ân-Sủng dưới đời,
Từ Cha ban sẽ đặng đến các người,
Hãy rao giảng Tin-Lành ơn Cứu-rỗi*".**

Cứu-ân ấy Chúa còn đang mời gọi,
Chúa Sống Vinh-Quang, Chúa Sống muôn đời.
Ngoài Chúa ra, người vẫn chỉ là người,
Mà nguyên tội, biển khơi khôn rửa sạch

**Hân-hoan Chúa Sống Lại rồi,
Nhận, Tin Chúa Sống , ngàn đời Phước-Ân.
Bạn ơi, kíp đến nhận phần.**

Linh-Ân Nguyễn Thiện Nhân

(Cảm Tác)

SUY-NIỆM CHÚA PHỤC-SINH

Sáng Xuân hồng vàng dương tỏa xuống,
Sương long-lanh ngủ muộn trên cây,
Thoảng cơn gió nhẹ cành lay,
Tròn lăn, rơi, rụng, sáng ngày Phục-Sinh.

Chân rảo bước bình minh dần tỏ,
Chuông giáo-đường ngân rõ thanh-âm:
*“Thương người Con Thánh âm-thâm,
Nhục hình thay chịu lỗi lầm nhân gian”.*

Suy nghiệm đúng hằng ngàn năm trước,
Thánh-kinh Tân, Cựu-ước đã ghi:
*“Con Người xuống thế đúng kỳ,
Hiện thân chính Đấng Mê-Si cứu người”.*

Hầu ai tin Đạo Trời chân-thật,
Gánh tội khiên được cất đi ngay,
Hồn thân đổi mới từ nay,
Đường trần có Chúa, đường đây Thiên-đàng.

Từ bỏ hẳn đường hoang thuở trước,
Hưởng Hồng-ân Vĩnh-phước tràn đầy,
Đàn Chiên nhà Chúa xum vầy,
Hân-hoan Suy-niệm Mừng Ngày Phục-Sinh.

Linh-Ân Nguyễn Thiện Nhân

Cảm Tưởng

Chết và Sống

Chết như Chúa Chết uy linh,
Chết bởi thương ta chịu khổ hình,
Chết để tạo thành ơn cứu tử,
Chết còn truyền mãi đức hy-sinh.
Chết trừ diệt hẳn quyền ma quỷ,
Chết thủ tiêu luôn sức tội tình.
Chết để đánh lui thần sự chết,
Chết rồi sống lại thắng tôn-vinh.

Sống cũ dính trên thập giá rồi !
Sống nay là Chúa chẳng còn tôi.
Sống mang huyết báu hồn tinh sạch,
Sống bởi thần linh chí thỏa vui.
Sống rải mùi thơm luôn chẳng dứt,
Sống lờ ánh sáng mãi không thôi.
Sống trong lẽ thật đời tươi mới,
Sống tỏ Giê-Su giữa giống nòi.

Chân-Sinh Nguyễn Thiện Đạo
Cảm tác (1964)

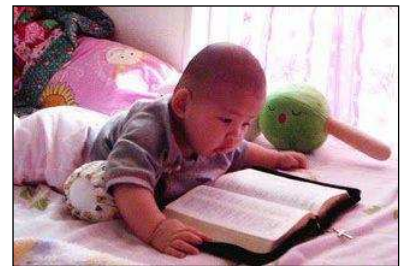

Sống Đạo

Sống động nổi trôi giữa cuộc đời!
Sống chờ chiều thu lá vàng rơi!
Sống nhìn thế sự mây trời lướt!
Sống thỏa, an, vui, dễ mấy người!?

Đạo thuở ban sơ Chúa phán lời,
Đạo truyền Thiện Chân khắp nơi nơi,
Đạo thành nhục-thể ban nguồn sống,
Đạo khiến thiên dân Sống Đạo Trời.

SỐNG ĐẠO sao đừng xao động tâm,
Động tâm nảy sinh lăm điều lăm,
Lỗi lăm, tâm động, qui Nguyên-Đạo,
Thiên-Đạo muôn đời **Chân Phúc-Âm**.

Linh An Nguyễn Thiện Nhân
Cảm Tác - 1988